

KOMISJA EUROPEJSKA
DG DS. KONKURENCJI

Pomoc Państwa: Kontrola Ogólna i Wykonywanie Decyzji
Dyrektor

Bruksela, dnia [...] r.
comp.h.6(2020)7097704

PISMO DO STAŁEGO PRZEDSTAWICIELSTWA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Przedmiot: Pomoc *de minimis* udzielona sektorowi rolnictwa

Szanowny Panie Ambasadrze!

Pismem z dnia 30 września 2020 r.¹ władze polskie zwróciły się do służb Komisji o wyjaśnienie, czy rozporządzenie (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym (zwane dalej „rozporządzeniem 1408/2013 w sprawie pomocy *de minimis*”) może mieć zastosowanie do części kwoty pomocy do pułapów określonych w tym rozporządzeniu, jeżeli łączna kwota pomocy przekracza te pułapy.

Władze polskie zwracają się do Komisji o zajęcie stanowiska w tej sprawie w związku ze sprzecznymi orzeczeniami wydanymi przez sąd administracyjny pierwszej instancji i Naczelny Sąd Administracyjny (NSA). NSA orzekł, że skarżąca była uprawniona do skorzystania z rozporządzenia w sprawie pomocy *de minimis* w odniesieniu do części należności podatkowej, która była niższa od dopuszczalnego pułapu *de minimis*. NSA podniósł, że podczas gdy w art. 3 ust. 2 poprzednio obowiązującego rozporządzenia nr 1535/2007 w sprawie pomocy *de minimis*² wyraźnie wyłączono stosowanie przepisów tego rozporządzenia do każdej kwoty pomocy przekraczającej dopuszczalny pułap, w tym do części pomocy nieprzekraczającej tego pułapu, to obecnie obowiązujące rozporządzenie 1408/2013 w sprawie pomocy *de minimis* nie wprowadza takiego zastrzeżenia. W ocenie NSA, gdyby zamiarem prawodawcy było zakazanie udzielania pomocy *de minimis* w przypadku, gdy cała kwota pomocy przekracza pułapy określone w rozporządzeniu 1408/2013, to kwestię tę wyraźnie by uregulował, jak uczynił to w rozporządzeniu 1535/2007.

W odpowiedzi służby Komisji odsyłają do art. 3 ust. 7 rozporządzenia nr 1408/2013, który stanowi, co następuje: „Jeżeli z powodu udzielenia nowej pomocy *de minimis* pułap określony w ust. 2 lub górny limit krajowy, o którym mowa w ust. 3, zostałyby przekroczone, nowa pomoc nie może być objęta przepisami niniejszego rozporządzenia”.

¹ Znak sprawy: WR.fgr.071.183.2020.

² Rozporządzenie Komisji nr 1535/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy *de minimis* w sektorze produkcji rolnej, Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 35.

Służby Komisji reprezentowały zawsze stanowisko, że ten artykuł, jak również odpowiednie przepisy wcześniej obowiązujących rozporządzeń w sprawie pomocy *de minimis*³ należy interpretować w sposób zawężający, tzn. gdy udzielana pomoc *de minimis* przekroczyłaby pułapy określone w rozporządzeniu w sprawie pomocy *de minimis*, wyklucza to możliwość objęcia przepisami tego rozporządzenia wszelkich kwot tej pomocy, a nie tylko kwoty nadwyżki ponad pułap wskazany w rozporządzeniu.

W związku z tym art. 3 ust. 7 rozporządzenia 1408/2013 w sprawie pomocy *de minimis* wyraźnie wyklucza możliwość uznawania za pomoc *de minimis* nowej pomocy, jeżeli jej łączna kwota przekracza dopuszczalne pułapy określone w art. 3 rozporządzenia 1408/2013 w sprawie pomocy *de minimis*, zmienionego rozporządzeniem 2019/316⁴, w tym część kwoty pomocy.

Komisja potwierdziła tę zasadę w pkt 101 tiret pierwsze zawiadomienia Komisji w sprawie odzyskiwania pomocy państwa niezgodnej z prawem i z rynkiem wewnętrznym⁵, zgodnie z którym Komisja może zgodzić się na zastosowanie z mocą wsteczną zasady *de minimis* względem beneficjenta pomocy, pod warunkiem że cała kwota pomocy jest niższa niż pułap *de minimis*.

Orzecznictwo sądów europejskich również zawiera wykładnię zawężającą. W sprawach T-394/08, T-408/08, T-453/08 i T-454/08⁶ Sąd Unii Europejskiej orzekł, że art. 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 69/2001⁷ należy interpretować w ten sposób, że zwolnienie z obowiązku zgłaszania przewidzianego w art. 88 ust. 3 WE nie może być zastosowane do kwot będących częścią pomocy, której całkowita kwota przekracza pułap [...] EUR w okresie trzech lat. Sąd Unii Europejskiej wyjaśnił również, że fakt zapisania takiej zawężającej wykładni w art. 2 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1998/2006 należy rozumieć jako wprowadzenie wyjaśnienia, które należy uznać za właściwe również w odniesieniu do pozostałych rozporządzeń w sprawie pomocy *de minimis*, które nie zawierają takiego jednoznacznego przepisu. Interpretację tę podtrzymał Trybunał w sprawach połączonych od C-630/11 P do C-633/11 P⁸.

W świetle powyższych argumentów służby Komisji podkreślają ponownie, że rozporządzenie 1408/2013 w sprawie pomocy *de minimis* nie może mieć zastosowania do przedmiotowej sprawy. Przeciwnie do orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego w sprawie II FSK 456/18 część podatku należnego od sprzedaży własności gruntów, która byłaby niższa niż dopuszczalny pułap *de minimis*, nie może zostać objęta przepisami tego rozporządzenia.

³ Art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis*, Dz.U. L 10 z 13.1.2001, s. 30. Art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy *de minimis*, Dz.U. L 379 z 20.12.2006, s. 5, oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy *de minimis* w sektorze produkcji rolnej, Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 9.

⁴ Dz.U. L 52 z 22.2.2019, s. 1.

⁵ Dz.U. C 247 z 23.7.2019, s. 1.

⁶ Wyrok Sądu z dnia 20 września 2011 r. w sprawach połączonych T-394/08, T-408/08, T-453/08 i T-454/08, Regione Autonoma della Sardegna, ECLI:EU:T:2011:493

⁷ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis*, Dz.U. L 10 z 13.1.2001, s. 30.

⁸ Wyrok Trybunału z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawach połączonych C-630/11 P–C-633/11 P, ECLI:EU:C:2013:387.

W wyroku w sprawie II FSK 456/18 Naczelny Sąd Administracyjny uchylił wyrok sądu administracyjnego pierwszej instancji i decyzję właściwego organu podatkowego, a uznawszy przedmiot sprawy za wystarczająco wyjaśniony, orzekł co do istoty sprawy (jak wyszczególniono powyżej). NSA polecił również dyrektorowi organu podatkowego ponowne rozpatrzenie sprawy i wzięcie pod uwagę wykładni zaprezentowanej w tym wyroku. Według wiedzy służb Komisji polskie prawo nie przewiduje środka zaskarżenia od tego wyroku, a więc jest on prawomocny. Stanowi on zatem tytuł prawny umożliwiający udzielenie pomocy⁹.

Jak stwierdziły powyżej służby Komisji, pomoc ta ani jej część nie mogą być objęte przepisami rozporządzenia 1408/2013 w sprawie pomocy *de minimis*.

Taka pomoc nie wydaje się też wchodzić w zakres definicji istniejącej pomocy określonej w art. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589¹⁰. W związku z tym należy ją uznać za nową pomoc w rozumieniu definicji określonej w art. 1 lit. c) tego rozporządzenia.

Służby Komisji przypominają, że zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE państwa członkowskie muszą przedstawić Komisji do oceny wszelkie plany przyznania pomocy. Do tej pory służby Komisji nie odnotowały jednak zgłoszenia przedmiotowego środka. Służby Komisji wzywają zatem polskie władze do zgłoszenia tej pomocy do oceny.

Z poważaniem

e-signed
Karl SOUKUP
Dyrektor

⁹ Art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy *de minimis* w sektorze produkcji rolnej; Wyrok Trybunału z dnia 4 marca 2020 r. w sprawie C-586/18 P, ECLI:EU:C:2020:152.

¹⁰ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dz.U. L 248 z 24.9.2015, s. 9.